

Giovanni Komplekset

"Love him, [...], love him and let him love you. Do you think anything else under heaven really matters? And how long, at the best, can it last, [...]. Only five minutes, I assure you, only five minutes, and most of that, hélas! in the dark. [...]. You play it safe long enough, [...]. and you'll end up trapped in your own dirty body, forever and forever and forever - like me."

- James Baldwin, *Giovanni's Room* (1956)

Den overordnede idé og kunstneriske vision

I forbindelse med Tinder-appens 10 års fødselsdag og baseret på en slags artistisk feltarbejde foretaget i det resterende hav af dating-apps, vil vi med forestillingen *Giovanni Komplekset* reflektere over, hvordan vi indgår i dating- og romantiske forbindelser i en digital-social kontekst.

I forestillingen er den unge italiener fra Baldwins kendte værk blevet taget ud af sit usle værelse i 1950'ernes Paris og blevet placeret i det 21. århundredes Berlin. Her er vores hovedkarakter, Giovanni, udstyret med en smartpohne og afsøger derigennem en af Europas største metropolvers datingmarked. Han giver os tips til at finde rundt i junglen af mandlige fastfood menuer, indvier os i sin odysse af intime møder og betror os sine længsler og refleksioner gennem popmusik og dans. Han flirter, græder, skælder os ud og omfavner os og sig selv. Han åbner en række umiddelbart ukendte universer, der er bygget på humor, alvor og vulgær poesi. Vi overværer Giovannis utrættelige søgen efter kærligheden. En rejse mod utopien af "den ene og eneste".

Forestillingens ambition er at ransage denne reklame-indtjenende idé om kærligheden. En idé som aldrig kan realiseres, fordi den er født ud af en uopnåelig Disney formular. Idéen bliver undervejs erstattet med en måske endnu vigtigere opdagelse. En opdagelse om hvad det vil sige at elske sig selv. For som RuPaul prædiker det troligt i afsnit efter afsnit af *DragRace*: *"If you can't love yourself, how in the hell you gonna love somebody else?"*.

Baldwins roman handler i virkeligheden meget mere om det at turde vælge kærligheden og om en, der lader skammen regere. En altødelæggende skam, som gør, at begge karakterer i romanen går til grunde - qua den forbudte kærlighed mellem to mænd.

Queer-personer har, på grund af det heteronormative samfund, som omgiver os alle, været tvunget til og kæmpet for at forsøge at kortlægge et endnu ukendt terræn af måder at elske og forme relationer på. Og netop den kamp - kampen mellem selvkærligheden og skammen - tror vi, at et meget bredere publikum end kun queer-segmentet, kan lære noget af. For i en tid, hvor landegrænser udviskes, og relationer kan shoppes på nettet, må vi insistere på øjenkontakt og langsom sex - fordi verden skriger efter dybere forbindelser - både mellem os mennesker, men også til vores klode. Alt bliver symptombehandlet i stedet for at finde frem til sagens kerne, som måske kun kan reddes af den poetiske revolutions komme og insisterende radikal omsorg.

"The future is in your mouth. You have to articulate the world you want to live in, first".

-Ocean Vuong, *Night Sky With Exit Wounds*

Præsentation af det kunstneriske hold

Rasmus Balling er skuespiller og har en baggrund i det fysiske teater. Han har fra en ung alder arbejdet professionelt på Københavns mange scener, og blev tidligt draget af det immersive teater og performance genren, som naturligt førte til tæt samarbejde med nogle af den "scenes" mest progressive figurer i Danmark, (Signa Köstler (SIGNA), Madeleine Kate McGowan, Esben Weile Kjær mf.) Selvom det er første gang han prøver kræfter som dramatiker, ses det tydeligt i hans

nyskrevne tekster, som er bindevævet i forestillingen, at mødet mellem publikum og performer altid har været en drivkraft i hans arbejde scenisk såvel som dramatisk.

Han er optaget af, at nedbryde grænserne mellem skuespiller og tilskuer. Og netop her, i det iscenesatte rum, hvor omstændighederne er kunstige men relationerne ægte, har han opdaget en fertil grobund hvori det poetiske moment kan opstå.

Lotta Grohmann er dramaturg uddannet fra Københavns Universitet i 2021 og Freie Universität i Berlin 2020/21. Hun har assisteret på produktioner på Betty Nansen Teater, Mungo Park og Teater Sort/Hvid samt en række vækstlags forestillinger. Derudover har hun arbejdet som performer med rødder i børne- og ungdomsteater, hvor hun også underviser i dag. Disse forskelligartede tilgange til scenekunsten muliggør en alsidig måde at arbejde som dramaturg på i dag.

MOTHER er en scenografi duo bestående af Camilla Lønbirk og Olivia Schrøder. MOTHER er født i 2018 og har base Berlin, hvor de lige siden har arbejdet med uafhængige produktioner og kunstinstallationer. Deres måde at nytænke hvad der ellers fremstår som fastlåste normer og evne til at bevæge sig undersøgende i spændet mellem utopi og dystopi, ser vi som en oplagt indgangsvinkel til at åbne døren til Giovannis værelse. Herfra vil vi sammen forsøge at dekonstruere selve værelset, og tage den længsel og frihed vi har oplevet derinde med ud i lyset.

Tilblivelsen: proces, realisering og formidling

Vi stræber efter at arbejde med en delt prøveproces, da vi skal spille i København i 2023 og ligeledes ønsker at spille forestillingen i 2024. Den første prøveperiode udgør fire udviklingsdage i Berlin i januar 2023, efterfulgt af tre ugers prøver i København i marts 2023 og udmunder i en arbejds-visning som del af Ubådens repertoire i april/forårssæsonen 2023. Af denne fond søger vi udelukkende penge til at realisere den første del af projektet. Den anden prøveperiode ligger i efteråret 2023, hvor vi arbejder videre med erfaringerne fra Ubåds-visningerne og videreudvikler forestillingen til sin endelige form. Dette skal gerne udmunde i en premiere hvor anden del af projektet får premiere i 2024 i København. Dertil søges penge separat.

Forestillingens indhold relaterer sig både til København og Berlin, og da vi alle fire i det kunstneriske hold er bosat i de to byer, ønsker vi at spille begge steder - i Berlin i en engelsk version. Vi stræber efter en bæredygtig proces i skabelsen af forestillingen, ligesom selve opførelsen skal være så grøn som muligt. Dette er vi opmærksomme på ift. rejsemåder (tog til og fra Berlin) og transport på (lad)cykel i København, men også ift. vegetariske diæter, genbrugt materiale til kostumer og rekvisitter og ned til at pantning efter barsalg. For at holde den kreative proces i live, trods bosættelse i to forskellige europæiske metropoler, holder vi bevidst online møder, for at reducere vores CO2 aftryk på transportkontoen.

Romanen *Giovannis Værelse* og Rasmus' poetiske nyskrevne tekster danner tilsammen det dramatiske grundlag for selve forestillingens indhold. Grundet det nyskrevne dramatiske indhold søger vi med dette projekt yderligere Tilskud til Ny Dansk Dramatik.

Fælles for det kunstneriske hold er, at vi har baggrund i det fysiske teater, og derfor har vi en kropslig tilgang til teksterne. Vores vision er, at skabe en forestilling, hvor krop og ord påvirker hinanden og smelter sammen til et samlet udtryk. I prøveprocessen lægger vi vægt på at skabe ligestilling mellem de scenekunstneriske elementer: lyd, tekst, rum, lys og kropssprog. Vi vil dykke dybt ned i den melankolske ensomhed i en flygtig verden, kropsvæskers symbolske betydning og forskelligartede konsistensers konjekture. Forestillingens indhold følger ikke et klassisk lineært forløb men forholder sig derimod dramaturgisk legende.

Giovanni Komplekset henvender sig til gymnasieelever og opefter. Et essentielt skridt i udviklingsprocessen er at etablere et ærligt, ømt og intimt rum med publikum. Det kræver at invitere publikum ind i tilblivelsen altså tidligere end ellers, så vi sammen med dem, kan skabe det rum. Derfor har vi søgt om (og fået bevilling til) at indgå i Ubådens forårsprogram 2023, der muliggør et format, hvor vi både kan vise glimt af værelset, men også åbne en samtale med de mennesker der er interesserede i de tematikker vi behandler. Vi ønsker at skabe en forestilling sammen med vores tilskuere. Vi kommer nødvendigvis ikke med svarene, men skaber rammerne for, at stille de nødvendige spørgsmål for at opnå en mere kollektiv forståelse af kærlighed.

Giovanni Komplekset er en vigtig forestilling fordi den trodser den klassiske kærlighedsfortælling, stopper op, stander flugten fra smerten, kigger ensomheden i øjnene og inviterer sårbarheden til kollektiv kinddans, ved at insistere på en ærlig, længselsfuld og nutidig skildring af romantik.